

Greta van Loveringen

Greta van Loveringen

Een Erotisch Fantasy Roman

Uitgever: Brave New Books

Reuel

Schrijver: Reuel

Coverontwerp: Elizabeth

ISBN: 9789465122298

© Reuel 2025

18+ Dit boek bevat mogelijk schokkende scènes en expliciet taalgebruik en is uitsluitend bestemd voor volwassenen.

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de schrijver.

Verzoekendag

We schrijven het jaar 3572, vijftien eeuwen na de grote dijkbreuk.

Het is de eerste vrijdag van de maand en Keizer Maximiliaan van Loveringen houdt die dag zitting in het spiegelpaleis in de hoofdstad van zijn rijk, Groningen. De vlaggen met de tweekoppige adelaar van de oude Hanzestad Groningen wapperen aan de torens van het paleis. Het is verzoekendag waarbij het volk zijn wensen kan overbrengen aan de keizer. De grootvader van Maximiliaan heeft deze gewoonte ingevoerd om het contact met het volk niet te verliezen. De stad heeft natuurlijk ook rechtbanken die de meer gecompliceerde juridische zaken moeten oplossen. Maar de wat minder complexe en minder ingrijpende zaken worden door de keizer persoonlijk behandeld. Hij fungeert hierbij als een soort rijdende rechter naar het bekende televisieprogramma uit de eenentwintigste eeuw. Maar in de zesentwintigste eeuw is er geen televisie meer. Heel veel technologische verworvenheden zijn er niet meer. Vliegtuigen, auto's televisies noem maar op allemaal zaken die er niet meer zijn. Mobiele telefoons zijn er nog wel. De grondstoffen hiervoor worden gevonden door urban mining. Elektrische treinen rijden er ook nog. Alle grote en kleine steden van het rijk zijn met elkaar verbonden. Leeuwarden, Assen, Zwolle, Munster, Oldenburg, Emden, Bremen, Kiel en Hamburg zijn allemaal verbonden met de Keizersstad Groningen. De aarde is uitgeput. De

maatschappij van voor de grote dijkbreuk verspilde onvervangbare grondstoffen voor steeds meer nutteloze consumptieartikelen die de mens eigenlijk niet nodig had. Als een sprinkhanenplaag verwoeste het kapitalistische systeem alles wat op zijn pad kwam. In het catastrofaal overbevolkte Nederland liep alles vast. De aarde warmde op met meer dan vier graden Celsius, ver boven de in Parijs vastgestelde norm die een ramp had moeten voorkomen. Als gevolg hiervan kwam de zeespiegel met tientallen meters omhoog en Nederland dat dacht veilig te zijn achter zijn superieure dijken verdween bijna in zijn geheel onder de zeespiegel. Op de hele wereld kwamen miljarden mensen om als gevolg van hongersnoden en oorlogen die als gevolg hiervan uitbraken. In de zesde eeuw is de zeespiegel door daling van de temperatuur zo ver gedaald dat het oude Nederland en Duitsland weer droog zijn komen te staan. Het gebrek aan grondstoffen wordt goedge maakt door magie. Geneeskunde is voor een belangrijk deel vervangen door dokter magiërs. Het keizerrijk is rijk en welvarend en naar schatting een tiende deel van de overgebleven wereldbevolking leeft in het rijk van Maximiliaan.

De keizer is gezeten op de magische glazen troon. De troon neemt al naar gelang de gemoedstoestand van de vorst een bijhorende kleur aan. Vandaag is die kleur lichtbruin naar zachtgeel. De keizer voelt zich comfortabel. Het is een gunstige dag voor het volk, want haar wensen zullen waarschijnlijk worden ingewilligd door de keizer. Het is negen uur in de ochtend en de grote poorten van het spiegelpaleis openen zich en het volk stroomt naar binnen.

Het zijn er dit keer behoorlijk veel en dat voorspelt een lange zittingsdag. Maximiliaans echtgenoot die formeel bij de zitting aanwezig dient te zijn is nog afwezig.

“Waar is mijn vrouw?”, vraagt Maximiliaan aan zijn eerste raadsheer Graaf Emanuel van Yperen.

“Geen idee Max.”

“Je weet niet waar je dochter is?”

“Ze is in de gymzaal met haar dochter”, zegt Piet Bakker.

“Ach ja, altijd maar in beweging.”

“Ja sporten is gezond.”

Op dat moment rennen Roxanne en Greta de spiegelzaal binnen, beiden bezweet en gekleed in strakke zwarte leggings en bijpassende topjes.

Maximiliaan trekt een wenkbrauw op als hij het ziet.

“Of moet ik me eerst nog verkleden”, lacht Roxanne.

“Nee, is wel goed zo”, bromt hij.

Roxanne is de geadopteerde dochter van graaf Emanuel van Yperen en officieel niet van adel. Ze heeft gestudeerd aan de universiteit voor seksuele opvoeding van het SDC en heeft een graad in belustheid. Zevenentwintig jaren geleden kreeg ze een aanstelling in de kelder der lusten, het keizerlijke bordeel. Daar kwamen Roxanne en Max elkaar tegen en het was liefde op het eerste gezicht. En zo kun je maar weer eens zien hoever je het kunt schoppen met een lief gezicht, een strak lichaam en een goed gevulde boezem.

“Baron van Gasteren, laat zich verontschuldigen, de kapitein van de garde zal de orde handhaven”, zegt Piet Bakker.

Piet Bakker is Witte Magiër en hoofd van de Academie voor toegepaste magie. Een vriendelijke wat ouder wordende man die in de volksmond bekend staat als de penisdokter. Piet is nooit te beroerd om tegen een kleine vergoeding weliswaar, zich bezig te houden met de probleempjes van het gewone volk. Als een dame van mening is dat haar sponde iets meer invulling nodig heeft, dan helpt hij graag.

“Goed dan, iedereen een nummertje getrokken?”

“Mooi, dan kunnen we beginnen.”

“Laat de eerste maar naar voren treden.”

Het is het begin van een optocht van triviale zaken die met keizerlijk gezag worden voltrokken. Of het altijd allemaal even eerlijk is vraagt Max zichzelf vaak af. Maar iedereen legt zich neer bij een keizerlijk dictaat. De een kijkt vrolijk de ander sip. Maar zo moet het dan maar. De keizer beschikt.

S 'middags komen Jan en Piet van Loveringen, de twee zoons van Max de spiegelzaal binnen lopen. Ze worden vergezeld door Piets vriendin Tessa van Malen. Zoals altijd kortgerokt, slip loos en met een bustier die haar reusachtige borsten amper in bedwang houden. Jan is de oudste zoon van Max en een kundig militair, opgeleid aan de militaire academie te Groningen. Hij is de beoogde

opvolger van Max. Piet is de jongste zoon, een braneschopper, zanger, tekenaar van erotische taferelen en buitengewoon vaardig met de degen maar zonder het inzicht van zijn broer en ook veel minder gemotiveerd. Vuurwapens zijn er nog wel in omloop en de oude bekenden Kalasjnikovs en uzi's zijn best nog wel te vinden maar de munitie die je ervoor nodig hebt worden niet meer gemaakt. Oorlogen worden weer meer op ouderwetse wijze gevoerd. Geschut is iets uit lang vervlogen tijden. Op het Hereplein in de binnenstad staat nog een antieke leopard 2A6 tank die ooit nog eens door Duitsland aan Oekraïne was geleverd voor hun strijd tegen de Russen. Hedendaagse oorlogen gaan meer om ridderlijkheid en eer en om magie, ja die vervloekte magie is een spelbreker in de strijd die echte mannen en echte vrouwen met elkaar leveren. Een Kalasjnikov meenemen naar het slagveld en daarmee zonder enige gêne degenvechters overhoop schieten wordt gezien als een laffe daad en is tegen de geldende etiquette van de lijfelijke strijd. Alleen mannen en vrouwen zonder eer zouden zo iets ook maar overwegen. En de eer van een soldaat is heilig. Het leven van een eenvoudig soldaat bestaat meestal slechts uit de strijd, zijn eer en goede seks. Maar geen van de vele hoeren die de strijdende partijen gedurende hun gang naar het slagveld begeleiden zou seks willen met een soldaat wiens eer betwijfeld wordt. Nee als je je eer verliest, dan kun je eigenlijk maar beter dood zijn. Honesta mors turpi vita potior is hun devies.

“Goede middag pa”, roept Piet. Jan is veel ingetogener. Hij groet zijn vader als de vorst die hij is en kust zijn robijnen ring, het teken van zijn macht.

“Een heel dorp in het Oldambt is uitgemoord door zwarte ruiters pa”, zegt Piet tegen zijn vader.

“Ja vader, die zwarte ruiters beginnen een probleem te worden. We weten niet waar ze vandaan komen en ook niet wie ze stuurt. Maar helemaal uitgemoord is niet waar, er zijn een zestigtal overlevenden. Maar hun huizen zijn in brand gestoken en feitelijk zijn ze nu dakloos. We hebben hen meegenomen naar de stad. Maar we zoeken nu onderdak voor hen”, zegt Jan.

“Goed, voor onderdak zal gezorgd worden. Ik zal het Ministerie van volkshuisvesting aan de concourslaan inlichten, zodat zij per direct voorrang krijgen op de wachtlijst.”

Het ministerie van volkshuisvesting is gevestigd in het vijftien eeuwen oude gasunie gebouw van de beroemde architecten Ton Alberts en Max van Huut waarvan de bovenste tien van het achttien verdiepingen hoge gebouw altijd boven water zijn blijven uitsteken. Het gebouw is in zijn oude glorie hersteld en is een van de architectonische juweeltjes die de keizersstad rijk is.

“Goed vader, maar wat gaan we doen aan die zwarte ruiters.”

“Wel, Siefko is er vandaag niet maar ik zal het morgen met hem opnemen.”

“Ach vader, Siefko van Gasteren is zo verschrikkelijk incompetent.”

“Ja pa, en die gekke zoon van hem en die perverse heks waar hij mee hokt...”

“Piet, zoon van me, je hebt het over de bevelhebber van de garde.”

“Ja pa en dat hij dat is, is al erg genoeg.”

“Kom, kom Piet.”

“Oh kom nou pa. En dan die malloot van een zoon van hem. En die vuile teef van hem, die Marit Griet. Die Marit Griet laat zich in met zwarte magie. Hangen moet ze.”

“Ja, als daar bewijs voor zou zijn. Maar we bevinden ons nog altijd in een rechtstaat.”

“Pa, iedere keer als er in de stad het ontzielde lichaam van een jonge vrouw wordt gevonden die op een werkelijk walgelijke manier om het leven is gebracht dan vind je daar ook altijd het bewijs van zwarte magie.”

“En iedereen weet wat die Henk van Gasteren en die Marit Griet uitspoken in die sekskelder van hun huis aan het lopende diep.

“Dat zijn jouw beschuldigingen maar er zijn geen bewijzen.”

“Dat komt om dat de politie altijd wegkijkt als meneer de baron daar om vraagt.”

“Piet, discussie gesloten.”

“Volgende zaak, jullie twee kunnen gaan. En neem die meid van je mee Piet. Ik wil niet dat ze hier loopt te paraderen in haar blote kont.”

Moeder en dochter

Greta en Roxanne staan naakt voor de grote spiegel van de kledingkast in Greta's slaapkamer.

“Zal ik jou scheren, dan scheer jij mij, vrouwen onder elkaar?”

“Waarom moet ik me eigenlijk scheren mam, als moeder natuur ons schaamhaar heeft gegeven, waarom scheren we het dan weg?”

“Dat is een gecompliceerde vraag, het heeft te maken met hygiëne en lust.”

“Lust?”

“Ja lust, het cadeautje van moeder natuur, de reden waarom wij mensen zoveel van seks houden.”

“Het fijne gevoel dat ik krijg als ik me zelf masturbeer?”

“Precies ja, zullen we dan maar?”

“Tessa zegt dat ik niet alles hoeft weg te scheren.”

“Tja, die Tessa, doe nou maar gewoon wat je docent heeft gevraagd.”

“Krijg ik morgen een ervaren minnaar mam.”

“Ik denk het niet meisje, morgen krijg je een zenuwachtige jonge man van je eigen leeftijd voor wie het ook zijn eerste keer is.”

“Waarom zit ik eigenlijk op een gewone volkse school mam?”

“Omdat je grootvader een wijs man was, hij hechte grote waarde aan goed onderwijs voor iedereen en stuurde zijn kinderen naar een gewone school om daar mee aan te tonen dat de kwaliteit overal op orde was.”

“Tessa en Piet hebben mij uitgenodigd voor een feestje aanstaande vrijdagavond, mag ik er naar toe?”

“Nee, daar ben je gewoon nog te jong voor.”

“Waarom ben ik daar te jong voor, ik heb toch al borstjes?”

“Echt Greta, dat zijn hele ruige feestjes en met pas één praktijkles seks naar zo’n feestje, geen denken aan.”

“Maar Tessa zal op me passen, zei ze.”

“Vast wel, Tessa is een goeie meid maar nee, voor zulke feestjes heb je wat meer ervaring nodig.”

“Hoe komt Tessa aan zulke grote borsten mam.”

“Tessa is derdegraads magiër en haar vriendje Piet Bakker is hoofd van de academie voor toegepaste magie. Dan krijg je dat.”

“Mag ik dat ook?”

“Nee dat is niet verstandig, moeder natuur heeft haar werk aan jouw lichaam nog niet voltooid. Daar kun je dus maar beter nog een paar jaartjes mee wachten.”

Greta pakt haar Samsung S201A, de telefoon die ze van haar grootmoeder heeft geërfd. Het apparaat is een wonderlijke mengeling van magie en technologie. Meer dan honderd jaar oud, hoeft nooit opgeladen te worden en met een onwaarschijnlijk hoge schermresolutie.

“Kijk mam, zo wil ik straks de mijne.”

“Nessa Devil, dat is een lekker ding.”

“Mag ik?”

“Natuurlijk mag je, maar nu niet. En, heeft je docent seksuele opvoeding je ook een scheermes gegeven?”

“Ja, kijk deze?”

“Een Gillette Everglide, dat is een mannenmes.”

“Dat maakte niet uit zei Marianne.”

“Wie is Marianne?”

“Marianne Stratenmaker, mijn docent seksuele opvoeding.”

“Werkelijk, ik heb samen met haar aan de universiteit gestudeerd. Hoe gaat het met haar?”

“Weet ik eigenlijk niet, ik denk wel goed maar daar hebben we het niet zo over gehad.”

“Zeg mam, is het eigenlijk wel hygiënisch om elkaar te scheren met een en dezelfde mes?”

“Vroeger, zou dat niet verstandig zijn geweest maar dit is een magisch mesje. Altijd scherp, altijd schoon en hygiënisch.”

“Mannen soppen zich altijd in met scheerzeep hoe doen wij dat?”

“Wij ook.”

“Maar ik heb helemaal geen scheerzeep en ook geen kwast.”

“Ach ja, wacht even ik ga er even een voor je halen.”

Even later is Greta's moeder terug met zeep en kwast.

“Leg die handdoek maar op het bed en ga erop zitten en spreid je benen.”

Trauma

Het is vroeg in de ochtend, de zon komt juist op. Er hangt nog een nevel boven de landerijen in het merengebied van de blauwe stad. Het zal echter een prachtige zonnige zomerdag worden. De lucht boven de nevel is wolkeloos.

Oostwold is een kleine landbouwgemeenschap van biologisch-dynamische boeren. Te midden van de uitgestrekte bossen van het Oldambt. Zoals alle landbouwgemeenschappen is deze gepositioneerd langs het uitgebreide spoorwegennet van Loveringen. De oogsten die de gemeenschap levert worden s' avonds en in de nacht per trein getransporteerd naar de steden van het rijk waar de meeste mensen wonen. En overdag rijden er passagierstreinen. De mensheid heeft zijn lesje geleerd. Loveringen heeft een strikte bevolkingspolitiek die het inwonertal gelijk houdt. Een even strikte landbouwpolitiek zorgt ervoor dat er nooit meer koeien grazen als door de weilanden gevoed kunnen worden. Gifstoffen om ziektes en schadelijke insecten te bestrijden worden niet meer gemaakt. Maar dat is geen probleem. Kunstmest is er niet meer. De grondstoffen om het te maken zijn gewoon op. Maar ook dat geeft niet. De opbrengsten per hectare zijn dan misschien lager maar er zijn ook minder mensen die ervan moeten leven. Het leven in Loveringen is goed en met de boeren gaat het ook goed.

Inspecteur Robert Terstal staat te kijken naar de nog raokende geblakerde resten van wat ooit een welvarend dorp was. Het uitgebrande dorpshuis met zijn café en zijn

uitgebreide bibliotheek. De zuivelfabriek, de boerderijen en de huisjes van de boerenknechten. Alles weg. Het is een triest aangezicht. Het leven verwoest van zestig onschuldige mensen en dat van de zestig overlevenden.

“Het waren er elf, zwarte friezen, zwarte capes en gloeiende ogen en dan die afschuwelijke zweep. Met één slag hakte hij mijn buurman doormidden. Zijn romp viel op de grond. Zijn benen maakten nog twee stappen terwijl zijn ogen sloten. Mijn vrouw dood, mijn zoon, mijn dochter allemaal dood.”

De man barst uit in een hysterische lach die uitmondt in tranen. Robert heeft met de man te doen en pakt hem bij zijn schouder.

“Kom, je wou ons dit laten zien maar misschien is het beter...”

“Nee laat maar, snikt de man, het gaat wel weer.”

“En Koos, heb je enig idee waarom de forensische dienst geen tijd heeft om hier onderzoek te doen”, zegt Robert tegen zijn rechercheur.

“Voor morgen wordt er regen voorspelt dan worden de meeste sporen uitgewist, dan hoeft het ook niet meer.”

“Wil je wel geloven dat ik hier niets van begrijp. Welke zaak is er nu belangrijker dan deze, dat ze geen tijd hebben om hiernaartoe te komen.”

“Zwarte ruiters, zwarte magie. Henk van Gasteren en Marit Griet.”

“Denk je dat echt Koos?”

“Het zijn geen Russische hordes. Die heb je alleen aan de grenzen van het rijk.”

“Misschien, maar waarom dan?”

“Omdat ze knettergek zijn. Perverse seks, machtshonger en beestachtige gewelddadigheid. Daar staan die twee voor.”

“Tja, misschien heb je wel gelijk, maar de bewijzen ontbreken.”

“En die verdwijnen morgen met de regen, zo komt het bewijs er ook niet.”

Feestje

Greta besluit die vrijdag om stiekem toch naar het feestje van Tessa en Piet te gaan. Ze is in een balorige en opstandige bui. Greta is dertien jaren oud en onlangs voor het eerst ongesteld geweest en daarmee dus een vrouw en geen meisje meer. Ze is vruchtbaar en naar de maatstaven van het keizerrijk huwbaar. Ze heeft ongewild en ook ongemerkt het gesprek van haar vader met haar moeder aangehoord en ze hadden het erover om haar uit te huwelijken aan de kroonprins van het koninkrijk Pruisen. Mijn hemel, prins Leopold, koninklijke broedmachine voor een vadsige prins. Als er iets is wat ze niet wil, dan is het dat wel.

Ze staat voor de spiegel, skinny bluejeans, T-shirt en een zwart spijkerjack. Laarzen met hoge hakken. Kam door haar haren en klaar. Greta heeft maar weinig tijd nodig om er fantastisch uit te zien.

“Verdomme, denkt ze, ik wil een echte vent, een soldaat.”
Vroeg in de middag stapt ze via een dienstuitgang van het paleis een smal steegje in die uitkomt op de Ganzevoortsingel en zo loopt ze dan naar de Praediniussingel naar het huis van Tessa en Piet.

Ze belt aan en Tessa doet open.

“Hoi Greta, kom je voor het feestje.”

“Ja, maar ik heb ook iets met je te bespreken vandaar dat ik wat vroeger ben.”